

مقاله پژوهشی

مجله دانشگاه علوم پزشکی رفسنجان

دوره ۱۵، اسفند ۱۳۹۵، ۱۱۶۰-۱۱۴۷

ارزیابی روایی و پایایی مقیاس ترس از مسخره شدن در دانشجویان دانشگاه اصفهان در سال ۱۳۹۴

علیرضا محسنی اژیه^۱، امیر قمرانی^۲، سلیمان فروتن کیا^۳

دریافت مقاله: ۹۵/۹/۱ ارسال مقاله به نویسنده جهت اصلاح: ۹۵/۱۰/۱۸ دریافت اصلاحیه از نویسنده: ۹۵/۱۲/۹ پذیرش مقاله: ۹۵/۱۲/۱۱

چکیده

زمینه و هدف: افرادی که ویژگی ترس از مسخره شدن را دارند، همواره نگران‌اند که دیگران آنها را مسخره کنند یا به آنها بخندند. این سوءتعبیر از خنده‌های دیگران روی تعامل اجتماعی این افراد تأثیر منفی می‌گذارد؛ بنابراین ارزیابی این متغیر به منظور اهداف پژوهشی و درمانی ضرورت دارد. پژوهش حاضر با هدف ارزیابی روایی و پایایی مقیاس ترس از مسخره شدن در دانشجویان دانشگاه اصفهان در سال ۱۳۹۴ انجام شد.

مواد و روش‌ها: مطالعه حاضر از نوع مقطعی و اعتبارسنجی بود که در سال ۱۳۹۴ در شهر اصفهان انجام پذیرفت. جامعه آماری شامل کلیه دانشجویانی بود که در سال ۱۳۹۴ در دانشگاه اصفهان مشغول به تحصیل بودند. از بین این افراد ۱۵۰ نفر (۸۳ پسر و ۶۷ دختر) به شیوه نمونه‌گیری تصادفی خوشه‌ای چندمرحله‌ای انتخاب شدند. برای بررسی روایی مقیاس از روش‌های روایی محتوا، همگرا، تشخیصی، همبستگی گویه‌ها با نمره کل و تحلیل عوامل استفاده شد. پایایی مقیاس به به وسیله روش‌های همسانی درونی و پایایی تنصیفی بررسی گردید.

یافته‌ها: بین پرسشنامه ترس از ارزیابی منفی و مقیاس ترس از مسخره شدن همبستگی مثبت و معنی‌داری وجود داشت ($r=0/49$, $p=0/01$). نتایج آزمون T نشان داد که این مقیاس به خوبی بین دانشجویان و همشیره‌های کودکان دارای اوتیسم تمایز قائل می‌شود. ضریب همبستگی گویه‌ها با نمره کل در تمام موارد معنی‌دار و در دامنه ۰/۴۶ تا ۰/۷۴ قرار داشت. همچنین تحلیل عوامل حکایت از وجود یک عامل داشت. همسانی درونی مقیاس با استفاده از ضریب آلفا برابر با ۰/۸۸ بود. ضریب تنصیفی برای نیمه اول داده‌ها برابر با ۰/۸۱ و برای نیمه دوم داده‌ها برابر با ۰/۸۲ و همبستگی بین دو نیمه ۰/۶۵ بود. بین میانگین نمرات دختران و پسران در مقیاس ترس از مسخره شدن، تفاوت معناداری وجود نداشت ($p=0/142$).

نتیجه‌گیری: یافته‌های پژوهش بیانگر این است که نسخه فارسی مقیاس ترس از مسخره شدن از روایی و پایایی لازم برخوردار است و می‌توان از آن به‌عنوان ابزاری مطلوب جهت ارزیابی ترس از مسخره شدن در ایران استفاده نمود.

واژه‌های کلیدی: ترس از مسخره شدن، مقیاس، روایی، پایایی، اصفهان

۱- (نویسنده مسئول) کارشناس ارشد گروه آموزشی روان‌شناسی و آموزش کودکان با نیازهای خاص، دانشکده علوم تربیتی و روان‌شناسی، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران

تلفن: ۰۳۱-۳۷۹۳۲۵۶۶، دورنگار: ۰۳۱-۳۶۶۸۳۱۰۷، پست الکترونیکی: armohseni@edu.ui.ac.ir

۲- استادیار گروه آموزشی روان‌شناسی و آموزش کودکان با نیازهای خاص، دانشکده علوم تربیتی و روان‌شناسی، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران

۳- کارشناس ارشد، گروه آموزشی روان‌شناسی و آموزش کودکان با نیازهای خاص، دانشکده علوم تربیتی و روان‌شناسی، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران

مقدمه

شوخی طبیعی به طور طبیعی به عنوان امری مثبت در نظر گرفته می‌شود و اغلب با کسب نتایج مثبت در ارتباط است [۱]. بیشتر مطالعاتی که در زمینه شوخی طبیعی انجام گرفته است، بر جنبه‌های مثبت شوخی و خنده تمرکز داشته و به جنبه‌های منفی آن کمتر توجه شده است. شواهد نشان می‌دهد که برخی افراد به جای اینکه شوخی را به طور مثبت نگاه کنند، نگرش منفی و بدبینانه‌ای نسبت به آن دارند؛ به عبارت دیگر، می‌توان گفت که شوخی، یک نیمه تاریک نیز دارد که ممکن است همه زندگی فرد را تحت تأثیر قرار دهد [۲]. این افراد به جای اینکه در تعامل با دیگران، شوخی را یک فعالیت سرگرم‌کننده تلقی کنند، همواره گمان می‌کنند دیگران در حال مسخره کردن و دست انداختن آنها هستند؛ این ویژگی در افراد با عنوان ترس از مسخره شدن (Fear of being laughed at) یا گلوتوفوبیا (Geloto phobia) در زبان یونانی به معنای خندیدن؛ و به معنای ترس؛ ترس از مسخره شدن یا مورد ریشخند واقع شدن) نام‌گذاری شده است [۳-۴].

افرادی که ویژگی ترس از مسخره شدن را دارند، همواره نگران‌اند که دیگران آنها را مسخره کنند یا به آنها بخندند [۵]. این سوءتعبیر از خنده‌های دیگران، روی تعامل اجتماعی این افراد تأثیر منفی می‌گذارد [۶]. برای مثال، این افراد هنگام تعامل با دیگران، وقتی طرف مقابل لبخندی می‌زند یا به موضوع خاصی می‌خندد، این حرکت را به خودشان نسبت می‌دهند [۷]. محققان همچنین به این نتیجه رسیده‌اند که ترس از مسخره شدن با احساس شرم، فقدان لذت‌جویی و اضطراب در ارتباط است [۱۰-۱۱].

[۸]. علاوه بر این، وجود رابطه بین ترس از مسخره شدن و کاهش بهزیستی در زندگی [۱۱] و کاهش حمایت‌های اجتماعی توسط والدین و همسالان [۱۲] و سبک‌های فرزندپروری والدین (محبت کمتر در روابط، کنترل و تنبیه زیاد) [۱۳]، نشان داده شده است.

اهمیت تأثیرات ترس از مسخره شدن، پژوهشگران را بر آن داشته است تا نسبت به سنجش این سازه اقدام کنند. در این رابطه، در نخستین مطالعه تجربی در زمینه ترس از مسخره شدن، Ruch و Proyer در پژوهشی با استفاده از مقیاس خودگزارش‌دهی، بین گروهی از افراد که به طور بالینی تشخیص ترس از مسخره شدن را دریافت کرده بودند، با گروهی از بیماران نوروتیک مبتنی بر شرم (shame-based neurotics) و غیرمبتنی بر شرم (non-shame based neurotics) و گروه کنترل تمایز قائل شدند. Ruch و Proyer دلیل موفقیت خود در تمایز این چهار گروه را انتخاب مهم‌ترین نشانه و علائم ترس از مسخره شدن در مقیاس خودگزارش‌دهی عنوان کردند. این امر باعث شد که ترس از مسخره شدن به طور رسمی به عنوان یک پدیده بالینی، وارد حوزه آسیب‌شناسی روانی شود [۱۴].

Ruch و Proyer [۱۵] در قسمت دوم پژوهش خود، مهم‌ترین نشانه و علائم ترس از مسخره شدن را به صورت مقیاسی ۱۵ آیتمی و به منظور اندازه‌گیری عینی ترس از مسخره شدن تدوین کردند. با وجود اینکه مدت‌زمان کمی که از طراحی و ساخت مقیاس ترس از مسخره شدن می‌گذرد، این مقیاس تاکنون به ۴۲ زبان زنده دنیا ترجمه شده است [۱۶] و ویژگی‌های روان‌سنجی مثبت آن در کشورهای زیادی مانند لبنان [۱۷]، دانمارک [۱۸]، اسپانیا

این پژوهش به صورت مقطعی و با هدف اعتباریابی آزمون در سال ۱۳۹۴ انجام شد. جامعه آماری پژوهش شامل کلیه دانشجویانی مشغول به تحصیل در سال تحصیلی ۱۳۹۴ در دانشگاه اصفهان بودند. از جامعه مذکور نمونه‌ای با حجم ۱۵۰ نفر (۸۳ پسر و ۶۷ دختر) انتخاب شد. برای پژوهش‌های توصیفی نمونه‌ای به حجم حداقل ۱۰۰ نفر و در مطالعات همبستگی حداقل حجم نمونه ۵۰ نفر برای بیان چگونگی رابطه ضرورت دارد [۲۷]. در هنجاریابی آزمون‌ها، حجم نمونه مطلوب ۱۰۰ نفر یا بیشتر است [۲۸]. از سوی دیگر یکی از دیدگاه‌های مطرح برای حجم نمونه در تحلیل عاملی، این است که حداقل حجم نمونه برابر با ۵ الی ۱۰ آزمودنی برای هر ماده می‌باشد [۲۹]. لذا برای انجام این پژوهش نمونه‌ای با حجم ۱۵۰ نفر در نظر گرفته شد. با توجه به اینکه مقیاس ترس از مسخره شدن دارای ۱۵ گویه بود، لذا کفایت حجم نمونه برای انجام تحلیل عاملی مورد تأیید است. روش نمونه‌گیری به صورت تصادفی خوشه‌ای چندمرحله‌ای بود. به این صورت که از بین دانشکده‌های دانشگاه اصفهان (دانشکده علوم و فن‌آوری نوین، دانشکده زبان‌های خارجی، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشکده فنی و مهندسی، دانشکده علوم، دانشکده علوم اداری و اقتصاد، دانشکده اهل‌البیت (علیهم‌السلام)، دانشکده علوم تربیتی و روان‌شناسی، دانشکده تربیت‌بدنی و علوم ورزشی، دانشکده علوم جغرافیایی و برنامه‌ریزی، دانشکده عمران و حمل و نقل، دانشکده مهندسی کامپیوتر و دانشکده شیمی)، سه دانشکده زبان‌های خارجی، فنی-مهندسی و روان‌شناسی و علوم تربیتی انتخاب گردید و سپس از میان کلاس‌های هر دانشکده به‌طور تصادفی ۵ کلاس انتخاب شد و از

[۱۹]، فرانسه [۲۰]، آمریکا [۲۱]، لهستان [۲۲]، سوئیس [۲۳]، هند [۳] و چین [۲۴] مورد بررسی قرار گرفته است. در مجموع و بر اساس مطالعات فوق‌الذکر، مشخص می‌شود مقیاس ترس از مسخره شدن Ruch و Proyer [۱۵] از کارایی لازم جهت سنجش عینی ترس از مسخره شدن برخوردار است.

از طرفی در دهه‌های اخیر به مسائل مربوط به بهداشت روان دانشجویان بیش از پیش توجه شده است، زیرا دانشگاه‌ها محیط‌هایی به شدت ارزشیابی‌کننده هستند و دانشجویان مدام با آزمون، تکلیف و امتحان مواجه می‌شوند و شایستگی آنان ارزشیابی می‌شود [۲۵]. علاوه بر این، دانشجویان با مسائلی مانند جدایی از خانواده، کسب آزادی‌های جدید، پدید آمدن روابط و دوستی‌های جدید، ضرورت یافتن مدیریت زمان و بودجه و تغییر ماهیت تکالیف درسی مواجه می‌شوند که همگی تنش و فشار زیادی را بر دوش آنها قرار می‌دهد و به احتمال زیادتری زمینه را برای مشکلات روان‌شناختی (مانند ترس از مسخره شدن) فراهم می‌کند [۲۶].

با توجه به مطالب گفته‌شده و با عنایت به ارتباط ترس از مسخره شدن و حوزه‌های مختلف آسیب‌شناسی روانی و همچنین به دلیل اینکه مقیاس مذکور یا مقیاسی معادل آن در داخل کشور یافت نشده است، این مطالعه با هدف ارزیابی روایی و پایایی مقیاس ترس از مسخره شدن در دانشجویان دانشگاه اصفهان انجام گرفت. همچنین به مقایسه نمرات دختران و پسران در مقیاس ترس از مسخره شدن به‌عنوان هدف فرعی توجه شد.

مواد و روش‌ها

دانشجویان درخواست شد تا به مقیاس ترس از مسخره شدن پاسخ دهند. معیارهای ورود شامل دانشجویان دانشگاه اصفهان و تمایل به شرکت در مطالعه بود. در ضمن معیارهای خروج از مطالعه، تکمیل مقیاس به طور ناقص و عدم تمایل به شرکت در مطالعه بود.

ابزار به کاررفته در این پژوهش، مقیاس ترس از مسخره شدن (Fear of Being Laughed at Scale) و پرسشنامه ویژگی‌های جمعیت‌شناختی (جنسیت، مقطع تحصیلی و سن) بود. همچنین جهت بررسی روایی همگرایی از مقیاس ترس از ارزیابی منفی (Brief Fear of Negative Evaluation Scale; FNES-B) استفاده شد.

مقیاس ترس از مسخره شدن: این مقیاس دارای ۱۵ گویه است و در سال ۲۰۰۹ توسط Ruch و Proyer به منظور اندازه‌گیری عینی ترس از مسخره شدن طراحی شده است. نمره‌گذاری این مقیاس به شیوه لیکرت بوده و از ۱ تا ۴ نمره‌گذاری می‌شود و پاسخ سؤالات از کاملاً موافق تا کاملاً مخالف است. در این مقیاس، نمره بیشتر بیانگر ترس از مسخره شدن بیشتر است. مطالعات قبلی نشان داده‌اند که این مقیاس، ابزاری معتبر و قابل اطمینان و دارای ساختاری تک‌بعدی است. همسانی درونی به شیوه آلفای کرونباخ برای این مقیاس، ۰/۹۳ به دست آمده است [۱۵].

مقیاس ترس از ارزیابی منفی - فرم کوتاه (FNES-B): این مقیاس دارای ۱۲ گویه است و در سال ۱۹۸۳ توسط Leary [۳۰] و به منظور توصیف باورهای ترس‌آور و نگران‌کننده طراحی شده است. هر آزمودنی وضعیت خود را در هر پرسش بر روی یک طیف پنج‌درجه‌ای (۱: هرگز صدق نمی‌کند، ۵: تقریباً همیشه صدق می‌کند) نشان

می‌دهد. Leary [۳۰] ویژگی‌های روان‌سنجی این مقیاس را روی گروهی از دانشجویان مورد بررسی قرار داد. نتایج بیانگر همسانی درونی ۰/۹۶ و پایایی بازآزمایی پس از چهار هفته برابر با ۰/۷۵ است. در ایران، مقیاس ترس از ارزیابی منفی نخستین بار توسط Shokri و همکاران [۳۱] ترجمه و ویژگی‌های روان‌سنجی آن مورد بررسی قرار گرفته است. پایایی این مقیاس برای عامل نمره‌گذاری شده مثبت، ۰/۸۷ و برای عامل نمره‌گذاری شده منفی، ۰/۴۷ و برای مقیاس کامل، ۰/۸۴ گزارش شده است.

با توجه به اینکه در ایران تاکنون مقیاس ترس از مسخره شدن ترجمه نشده بود، فرآیند بومی‌سازی روی این مقیاس آغاز شد. نسخه فارسی مقیاس طی سه مرحله مورد بررسی قرار گرفت. به این ترتیب؛ ابتدا دو مترجم ایرانی که به زبان فارسی و انگلیسی تسلط کامل داشتند، دو ترجمه جداگانه از نسخه انگلیسی مقیاس ترس از مسخره شدن به زبان فارسی به عمل آوردند. سپس در جلسه‌ای با حضور مترجمان، از آنها خواسته شد که روی یک مقیاس ۱۰۰ درجه‌ای به دشواری ترجمه امتیاز دهند. امتیاز صفر نشانگر ترجمه آسان و امتیاز ۱۰۰ نشانگر ترجمه بسیار مشکل است. یک نسخه فارسی اولیه از دو ترجمه فوق با در نظر گرفتن بهترین ترجمه موجود از هر آیت‌م توسط محققین این تحقیق به دست آمد. در مرحله بعد یک مترجم زبان انگلیسی که از محتوای پرسشنامه اولیه آگاهی نداشت، نسخه نهایی تهیه شده را مجدداً به زبان انگلیسی ترجمه کرد. پس از این مرحله، نسخه انگلیسی اصلی با نسخه انگلیسی حاصل از ترجمه متخصصین با یکدیگر از لحاظ وضوح ترجمه، عدم استفاده

از لغات تخصصی، مطابقت با فرهنگ ایرانی و عدم تغییر مفاهیم موجود در نسخه اصلی مورد ارزیابی قرار گرفت.

جهت بررسی نسبت روایی محتوایی (Content Validity Ratio; CVR)، به آراء صاحب نظران (پنج نفر از اساتید دانشکده روان‌شناسی و علوم تربیتی دانشگاه اصفهان) رجوع شد؛ بدین ترتیب که از آنها خواسته شد با توجه به مرتبط بودن هر سؤال با موضوع مورد بررسی، ضرورت وجود هر سؤال را به صورت یکی از گزینه‌های «ضرورتی ندارد»، «ضروری نیست ولی مفید است» و «ضروری است» درجه‌بندی کنند. بر این اساس CVR برای هر سؤال بر اساس فرمول زیر محاسبه شد (ne تعداد متخصصانی است که به گزینه ضروری است پاسخ دادند و N تعداد کل متخصصان است).

$$CVR = \frac{ne - \frac{N}{2}}{\frac{N}{2}}$$

سپس با استفاده از میانگین CVR، شاخص روایی محتوایی (Content Validity Index; CVI) کل مقیاس اندازه‌گیری شد [۳۲]. پس از تأمین روایی محتوایی، مقیاس در اختیار ۱۰ نفر از دانشجویان دانشگاه اصفهان قرار گرفت تا درک همه افراد درباره محتوای سؤالات و موقعیتی که باید با خواندن هر سؤال ترسیم شود، مورد بررسی قرار گیرد. در مرحله آخر، مقیاس اصلاح شده بر روی ۱۵۰ نفر از دانشجویان دانشگاه اصفهان اجرا شد. برای اجرای این پژوهش، ابتدا هدف از اجرای تحقیق برای دانشجویان شرح داده شد و رضایت آنها برای شرکت در ارزیابی‌ها جلب شد و به آزمودنی‌ها اطمینان داده شد که اطلاعات استخراج شده و نام آن‌ها، به صورت محرمانه باشد. در کلیه مراحل انجام تحقیقات، ملاحظات اخلاقی رعایت

شد: افرادی در مطالعه پذیرش شدند که علاقه و تمایل به شرکت در مطالعه را داشتند؛ مقیاس ساده و فاقد هرگونه ضرری برای فرد بود و هیچ‌گونه مخارج و هزینه‌ای برای شرکت‌کنندگان در برداشت و در صورتی که در خلال تکمیل مقیاس، فرد تمایلی برای ادامه همکاری نداشت، ممانعتی به عمل نمی‌آمد.

تحلیل داده‌ها با استفاده از نرم‌افزار SPSS و AMOS نسخه ۲۲ صورت گرفت. از آمار توصیفی جهت برآورد فراوانی و درصد استفاده شد. برای بررسی روایی محتوایی، نسبت روایی محتوایی (CVR) و شاخص روایی محتوایی (CVI) برآورد شد. به منظور بررسی تحلیل مواد مقیاس که نوعی روایی محسوب می‌شود، از همبستگی نمره‌های هر سؤال با نمره کل استفاده شد. جهت بررسی روایی همگرایی، از ضریب همبستگی Pearson بین نمرات مقیاس ترس از مسخره شدن و فرم کوتاه مقیاس ترس از ارزیابی منفی (FNES-B) استفاده شد. برای بررسی روایی سازه و تعیین ساختار عاملی مقیاس تحت بررسی، تحلیل عاملی اکتشافی (Exploratory factor analysis) به روش تحلیل مؤلفه‌های اصلی (Principal Component Analysis) با چرخش واریمکس (Varimax rotation) انجام شد. در این تحلیل عوامل دارای ارزش‌های ویژه (Eigenvalues) بیشتر از ۱ به عنوان عامل‌های اصلی در نظر گرفته شد [۳۳]. تحلیل عاملی تأییدی (Confirmatory factor analysis) نیز جهت بررسی برازش مقیاس به کار گرفته شد. به منظور تحلیل آماری در بررسی روایی ملاکی، از نوع مقایسه گروه‌های دانشجویان و همشیره‌های کودکان دارای اختلال طیف اوتیسم و نیز به منظور میانگین نمرات دختران و پسران، از آزمون t

مستقل استفاده شد. همسانی درونی به شیوه محاسبه ضریب آلفای کرونباخ و پایایی به شیوه تنصیفی بود. سطح معنی‌داری در آزمون‌ها، ۰/۰۵ در نظر گرفته شد.

نتایج

نمونه پژوهش شامل ۱۵۰ نفر، ۸۳ پسر (۵۵/۳۳ درصد) و ۶۷ دختر (۴۴/۶۶ درصد) بود. از بین افراد شرکت‌کننده، ۷۷ نفر (۵۱/۳۳ درصد) در مقطع کارشناسی، ۶۸ نفر (۴۵/۳۳ درصد) در مقطع کارشناسی ارشد و ۵ نفر (۳/۳۴ درصد) در مقطع دکتری مشغول به تحصیل بودند. از نظر سن، ۱۱۸ نفر (۷۸/۶۷ درصد) بین ۱۸ تا ۲۵ سال و ۳۲ نفر (۲۱/۳۳ درصد) بین ۲۵ تا ۳۵ سال سن داشتند. میانگین سنی افراد نمونه ۲۳/۰۵ سال و انحراف معیار آن ۲/۲۳ بود.

در مرحله روایی محتوایی، سؤالات ۳ و ۱۳ از نظر متخصصان ضرورت طرح در نسخه فارسی را نداشتند. نسبت روایی محتوایی برای ۱۳ سؤال مقیاس در دامنه ۸۰ تا ۱۰۰ درصد قرار داشت. بر اساس جدول لاواشه (Lawshe) برای ارزیابی ۱۰ متخصص، CVR بالاتر از ۰/۶۲ مورد نیاز است [۳۴]. CVI نیز برابر با ۰/۹۱ برآورد گردید که مقدار قابل قبولی است. حداقل مقدار قابل قبول CVI برابر با ۰/۷۰ است [۳۲]. به‌منظور بررسی همبستگی بین نمرات آزمودنی‌ها در هر گویه و نمره آنها در کل مقیاس ترس از مسخره شدن، از ضریب همبستگی Pearson استفاده شد. نتایج حاصل از همبستگی گویه‌ها با نمره کل مقیاس، بیانگر آن است که همه گویه‌ها همبستگی مثبت و معنی‌داری با نمره کل دارند و در دامنه ۰/۴۶ تا ۰/۷۴ متغیر بودند. به‌منظور بررسی روایی

همگرایی، پرسشنامه ترس از ارزیابی منفی (FNES-B) در کنار مقیاس ترس از مسخره شدن اجرا شد. نتایج نشان داد که همبستگی بین پرسشنامه ترس از ارزیابی منفی و ترس از مسخره شدن، مثبت و معنی‌دار بود ($p=0/01$ ، $r=0/49$).

برای پی بردن به اینکه آیا ماتریس همبستگی بین سؤالات مقیاس، از تناسب کافی برای تحلیل عاملی برخوردار است یا نه از اندازه کفایت نمونه‌گیری (Kaiser-Meyer-Olkin measure of sampling adequacy; Bartlett's test of sphericity) استفاده شد. نتایج نشان می‌داد که مقدار KMO برای پژوهش حاضر برابر با ۰/۸۵ می‌باشد که نشان‌دهنده کفایت حجم نمونه است؛ بنابراین حجم گروه نمونه برای این تحلیل کافی بوده است. آزمون کرویت بارتلت برابر با مقدار $\chi^2=790/98$ ($p<0/01$, $df=78$) بود. نتایج نشان داد اجرای تحلیل عاملی برای داده‌های به‌دست‌آمده قابل توجیه است. برای انجام یک تحلیل عاملی خوب در آزمون کفایت نمونه‌برداری، ارزش‌های ۰/۶۰ و بالاتر از آن، مورد نیاز است و در صورتی می‌توان گفت که داده‌ها برای تحلیل عامل مناسب هستند که مقدار آزمون بارتلت در سطح معناداری قابل قبول باشد [۳۵]. نتایج نشان داد که مقیاس از یک عامل اشباع می‌باشد که در مجموع ۴۲ درصد از واریانس موردنظر را تبیین می‌کند. این نتایج هماهنگ با نسخه اصلی مقیاس است. بار عاملی مربوط به هر سؤال طبق مدل تک‌عاملی در جدول ۱ ارائه شده است. بر اساس نتایج جدول ۱، هیچ‌یک از گویه‌های مقیاس حذف نگردید و همه گویه‌ها از بار عاملی قابل قبولی برخوردار بودند.

جدول ۱- بار عاملی مربوط به هر سؤال در مقیاس ترس از مسخره شدن در دانشجویان دانشگاه اصفهان در سال ۱۳۹۴

بار عاملی	سؤالات	ردیف
۰/۶۷۱	وقتی غریبه‌ها در حضورم می‌خندند، احساس می‌کنم مشکلی در من وجود دارد.	۱
۰/۷۳۷	از ترس اینکه دیگران از نگرانی و اضطراب من باخبر شوند و مرا مسخره کنند، از حضور در جمع اجتناب می‌کنم.	۲
۰/۶۰۷	برای اینکه مورد تمسخر دیگران قرار نگیرم، سعی می‌کنم خیلی به صورت آنها نگاه نکنم.	۴
۰/۷۱۴	وقتی دیگران مرا مسخره می‌کنند، احساس درماندگی می‌کنم.	۵
۰/۷۵۶	برای اینکه مورد تمسخر دیگران قرار نگیرم، تلاش می‌کنم در حضور دیگران کار اشتباهی انجام ندهم.	۶
۰/۵۴۶	احساس می‌کنم کارهایم موجب می‌شود دیگران برداشت تمسخرآمیزی از من داشته باشند.	۷
۰/۶۵۶	با وجود احساس تنهایی، دوست ندارم در فعالیتهای اجتماعی شرکت کنم، زیرا می‌ترسم دیگران مرا مسخره کنند.	۸
۰/۶۴۳	وقتی در جایی احساس شرمساری کنم، دیگر به آنجا نمی‌روم.	۹
۰/۷۴۰	خیلی دوست دارم در حضور جمع صحبت کنم، اما می‌ترسم دیگران مرا مسخره کنند.	۱۰
۰/۶۴۰	اگر کسی قبلاً مرا مسخره کرده باشد، دیگر راحت نیستم با او حرف بزنم.	۱۱
۰/۴۳۶	هنگامی که فردی مرا مسخره می‌کند، زمان زیادی طول می‌کشد تا فراموش کنم.	۱۲
۰/۵۷۱	حتی هنگامی که نسبت به قضاوت دیگران خاطر جمع هستم، بازهم نگرانم نکند در مورد من ارزیابی منفی داشته باشند.	۱۴
۰/۷۰۶	هنگامی که کار اشتباهی در حضور دیگران انجام می‌دهم، تمرکزم را از دست می‌دهم و دیگر نمی‌توانم کارهایم را به خوبی انجام دهم.	۱۵

تحلیل عاملی اکتشافی

در ادامه، شاخص‌های کلی برازش مقیاس ترس از مسخره شدن در جدول ۲ ارائه شده است. با توجه به نتایج نسبت مجذور کای به درجه آزادی (Chi-square/Degrees of Freedom; CMIN/DF)، شاخص نیکویی برازش (Goodness of Fit Index; GFI) شاخص نیکویی برازش اصلاح‌شده (Adjusted Goodness of Fit Index; AGFI)، شاخص برازش هنجار شده (Normed Fit Index; NFI)، شاخص برازش هنجار شده (Normed Fit Index; NFI)، شاخص برازش تطبیقی (Comparative Fit Index; CFI)،

شاخص برازش افزایشی (Incremental Fit Index; IFI)، شاخص برازش مقتصد هنجار شده (Parsimonious)، ریشه میانگین مجذورات خطای برآورد (Root Mean Square Error of Approximation; RMSEA) و نیز شاخص‌های برازش قابل قبول [۳۶] می‌توان گفت که داده‌ها از مدل تک‌عاملی حمایت می‌کند.

جدول ۲- شاخص‌های کلی برازش مقیاس ترس از مسخره شدن در دانشجویان دانشگاه اصفهان در سال ۱۳۹۴

RMSEA	PNFI	IFI	CFI	NFI	AGFI	GFI	CMIN/D F	-
۰/۰۶	۰/۶۵	۰/۹۰	۰/۹۳	۰/۹۱	۰/۹۰	۰/۹۳	۱/۹۵	MSBS-PV
۰/۱۰	۰/۵۰	۰/۹۰	۰/۹۰	۰/۹۰	۰/۹۰	۰/۹۰	۳	بrazش قابل قبول

تحلیل عاملی تأییدی

معنی‌داری بین میانگین نمرات دانشجویان و همشیره‌های کودکان مبتلا به اختلال طیف اوتیسم است ($p=۰/۰۰۱$). بنابراین، این مقیاس از قدرت تشخیص مناسبی برخوردار بود.

برای بررسی قدرت تشخیص مقیاس، میانگین دو گروه ۳۰ نفره دانشجویان و همشیره‌های کودکان مبتلا به اختلال طیف اوتیسم (همتاسازی از طریق سن و جنسیت) به‌وسیله آزمون t برای گروه‌های مستقل مقایسه شد [۳۷]. یافته‌های جدول ۳ نشانگر تفاوت

جدول ۳- مقایسه میانگین نمرات دانشجویان دانشگاه اصفهان ($n=۳۰$) و همشیره‌های کودکان مبتلا به اوتیسم ($n=۳۰$) در سال ۱۳۹۴

گروه‌ها	میانگین	انحراف معیار	درجه آزادی	t	سطح معناداری
همشیره‌های کودکان اوتیسم	۳۱/۷۰	۷/۶۳	۵۸	۷/۱۸۶	۰/۰۰۱
دانشجویان	۲۰/۰۶	۴/۵۱			

آزمون t دو نمونه مستقل

نیمه ۰/۶۵ بود. این یافته‌ها حاکی از ضریب همسانی درونی مطلوب برای مقیاس ترس از مسخره شدن است. مقایسه میانگین نمرات دانشجویان دختر و پسر به‌وسیله آزمون t دو نمونه مستقل انجام شد. نتایج حاصل از جدول ۴ بیانگر آن است که بین میانگین نمرات دختران و پسران در مقیاس ترس از مسخره شدن، تفاوت آماری معناداری وجود ندارد.

در این مطالعه به‌منظور بررسی پایایی مقیاس ترس از مسخره شدن، از روش‌های همسانی درونی استفاده شد؛ بدین‌منظور، ضریب آلفای کرونباخ داده‌های تحقیق محاسبه شد. ضریب آلفای به‌دست‌آمده برای کل مقیاس برابر با ۰/۸۸ بود. علاوه بر این، ضریب پایایی مقیاس با استفاده از روش تنصیفی نیز محاسبه شد. ضریب تنصیفی برای نیمه اول داده‌ها (۷ سؤال) برابر با ۰/۸۱ و برای نیمه دوم داده‌ها (۶ سؤال) برابر با ۰/۸۲ و همبستگی بین دو

جدول ۴- مقایسه دانشجویان دختر و پسر دانشگاه اصفهان در مقیاس ترس از مسخره شدن در سال ۱۳۹۴ ($n=۱۵۰$)

گروه‌ها	میانگین	انحراف معیار	درجه آزادی	t	مقدار p
پسر	۳۰/۶۰	۷/۵۶	۴۸	۱/۴۹۵	۰/۱۴۲
دختر	۲۶/۱۵	۸/۶۰			

آزمون t دو نمونه مستقل

بحث

پژوهش حاضر با هدف ارزیابی روایی و پایایی مقیاس ترس از مسخره شدن در گروهی از دانشجویان دانشگاه اصفهان انجام شد. در این بررسی از روش‌های متفاوتی برای سنجش روایی و پایایی مقیاس مزبور استفاده شد. نتایج حاصله در خصوص روایی و پایایی این ابزار در ایران، با نتایج پژوهش Ruch و Proyer [۱۵] در رابطه با تعیین روایی و پایایی فرم اصلی مقیاس قابل‌قیاس بوده و در سطح رضایت‌بخش و مطلوبی قرار داشت.

تعیین اعتبار محتوایی، یکی از لوازم اصلی هر آزمون جدید است. برای تعیین روایی محتوایی یک ابزار ممکن است از روش‌های مختلفی استفاده شود که یکی از روش‌های مقبول در این زمینه محاسبه CVI و CVR است. در مطالعه Polit و همکاران [۳۸] با مقایسه روش‌های مختلف تعیین روایی محتوا نشان داده شد که محاسبه CVI نسبت به روش‌های موجود دیگر مزایای بیشتری برخوردار است، به‌طوری‌که سادگی و قابل‌فهم بودن این روش از مهم‌ترین مزایای آن محسوب می‌شود. از آنجا که CVR به‌دست‌آمده از نظرات کارشناسان در مطالعه حاضر برای هر یک از سؤال‌های مقیاس بین ۸۰ تا ۱۰۰ و متوسط CVI برای کل مقیاس برابر با ۰/۹۱ به دست آمد، می‌توان چنین برآورد کرد که مقیاس ترس از مسخره شدن از روایی محتوایی قابل‌قبولی برخوردار است. در این مطالعه، برای بررسی ساختار عاملی مقیاس، از روش تحلیل عاملی اکتشافی (روش مؤلفه‌های اصلی با چرخش Varimax) استفاده شد. نتایج تحلیل عوامل مقیاس، بیانگر آن بود که پرسشنامه از یک عامل کلی (مشابه با فرم اصلی) اشباع شده است که در مجموع ۴۲

درصد از واریانس موردنظر را تبیین می‌کند. در این زمینه یافته‌های مطالعه حاضر در ایران، با نسخه اصلی مقیاس [۱۵] و مطالعات و پژوهش‌های قبلی در کشورهای لبنان [۱۷]، دانمارک [۱۸]، اسپانیا [۱۹]، فرانسه [۲۰]، آمریکا [۲۱]، لهستان [۲۲]، سوئیس [۲۳]، هند [۳] و چین [۲۴] همخوانی و هماهنگی دارد.

در پژوهش حاضر برای بررسی روایی همگرایی مقیاس، از پرسشنامه ترس از ارزیابی منفی استفاده شد. نتایج حاکی از آن بود که بین این دو پرسشنامه، همبستگی مثبت و معنی‌داری وجود داشت. در تبیین همبستگی بین این دو، می‌توان به نقش کلیدی هراس (ترس) اجتماعی اشاره کرد. Titze [۴] معتقد است که ترس از مسخره شدن همبستگی بالایی با هراس اجتماعی دارد. یکی از ویژگی‌های مشترک و شاخصه‌های شناختی-رفتاری هراس اجتماعی و ترس از مسخره شدن، ترس از ارزیابی منفی است [۳۹]. بنابراین می‌توان چنین استدلال کرد که با افزایش نمرات مقیاس ترس از مسخره شدن، نمرات پرسشنامه ترس از ارزیابی منفی نیز افزایش می‌یابد.

تکرارپذیری یا قابلیت اعتماد نمرات به‌دست‌آمده از یک ابزار سنجش همواره از مهم‌ترین ویژگی‌های آن ابزار است که کاربرد مطمئن آن در محیط بالینی و پژوهشی را امکان‌پذیر می‌سازد. نمرات به‌دست‌آمده از یک مقیاس به لحاظ قابلیت اعتماد باید دو ویژگی داشته باشد. اول اینکه نمرات باید با شرط یکسان بودن پدیده یا مفهوم موردنظر، مقادیر ثابت با خطایی کوچک داشته باشد. دوم اینکه در پرسشنامه‌ها چند سؤالی مانند مقیاس حاضر، ضروری است تغییرات نمرات آزمون‌ها به صورتی هماهنگ رخ دهد. یافته‌های حاصل از بررسی پایایی مقیاس ترس از

مسخره شدن در ایران نیز در حد مطلوب برآورد شد که با نتایج حاصل از بررسی پایایی این مقیاس در نسخه اصلی [۱۵] همخوانی داشت. در این راستا، ضرایب آلفای کرونباخ مقیاس برای کل مقیاس ۰/۸۸ بود. همسانی درونی به شیوه آلفای کرونباخ در نسخه اصلی برابر با ۰/۹۳ بود [۱۵] که این نتایج حاکی از همخوانی این مقیاس در نمونه ایرانی دارد. از دیگر یافته‌های پژوهش حاضر، عدم وجود تفاوت معنادار بین دختران و پسران در ترس از مسخره شدن بود. این یافته با پژوهش Ruch و Prayer [۱۵] مبنی بر عدم وجود تفاوت جنسیتی در ترس از مسخره شدن همسو است. با این حال، به خاطر اینکه نمونه پژوهش حاضر شامل دانشجویان مشغول به تحصیل در دانشگاه اصفهان بود، برای اطمینان بیشتر، می‌توان این موضوع را در گروه‌هایی با ویژگی‌های جمعیت‌شناختی مختلف نیز اجرا کرد تا به نتایج جامعی در این زمینه دست یافت.

پژوهش حاضر از این نقطه‌نظر که از طریق بررسی و تأیید ویژگی‌های روان‌سنجی مقیاس ترس از مسخره شدن، توانست مفاهیم و سازه‌های ترس از مسخره شدن را در جامعه ایرانی عملیاتی کند، حائز اهمیت است. پس از این، پژوهشگران علاقه‌مند می‌توانند با کاربرد مقیاس ترس از مسخره شدن در گروه‌های مختلف (اعم از بالینی و غیربالینی)، به شناسایی، تشخیص و درمان این مشکل روان‌شناختی بپردازند. اهمیت دیگر این پژوهش، با عطف نظر به ویژگی‌های مناسب مقیاس آشکار می‌گردد؛ زیرا مقیاس ترس از مسخره شدن یک پرسشنامه خودسنجی است که با وجود تعداد گویه‌های کم، می‌تواند درک عمیق و جامعی از ترس از مسخره شدن را ارزیابی کرده و از

ساختار عاملی قدرتمند نیز برخوردار باشد. این ویژگی (ایجاز و کوتاهی پرسشنامه) در راستای تأکیدات متخصصان روان‌سنجی است که معتقدند کوتاه نمودن و مختصر کردن پرسشنامه‌ها در صورتی که با حفظ روایی و پایایی آنها در سطح مطلوب صورت گیرد، موجب افزایش کارایی آن در زمینه‌های پژوهشی و بالینی می‌شود و بر قوت و امتیازات آن می‌افزاید [۴۰].

همان‌طور که پیش‌تر اشاره گردید، در پژوهش حاضر صرفاً از گروه نمونه دانشجویی استفاده شد؛ لذا در تعمیم نتایج این پژوهش به سایر گروه‌ها باید جانب احتیاط را رعایت نمود. علاوه بر این، نتایج این پژوهش همانند سایر تحقیقات پرسشنامه‌ای، محدودیت‌هایی نظیر تمایل پرسشگران به مطلوبیت اجتماعی و دشوار بودن دستیابی به پاسخ‌های صادقانه را به همراه دارد. پیشنهاد می‌گردد روان‌شناسان بالینی و روان‌پزشکان، با سنجش میزان ترس از مسخره شدن گروه‌های بالینی و غیر بالینی و اقدام برای کاهش و درمان ترس از مسخره شدن آنها، زمینه‌های لازم برای بهبود سریع‌تر بیماری آنها را مهیا کنند. علاوه بر این، انجام تحقیقات بیشتر به منظور فراهم‌سازی رتبه‌های درصدی، نمرات استاندارد، نقاط برش، حساسیت و ویژگی مقیاس از دیگر پیشنهاد‌های پژوهشی مطالعه حاضر است.

نتیجه‌گیری

پژوهش حاضر نشان داد که مقیاس ترس از مسخره شدن از ویژگی‌های روان‌سنجی مطلوبی برخوردار است. با توجه به اهمیت ترس از مسخره شدن و ارتباط آن با حوزه‌های مختلف آسیب‌شناسی، می‌توان از این مقیاس به‌منظور اهداف پژوهشی و درمانی بهره برد.

تشکر و قدردانی

بدین‌وسیله از کلیه اساتید که در زمینه بررسی روایی محتوایی مقیاس و نیز از کلیه دانشجویانی که به‌عنوان

شرکت‌کننده در این پژوهش مشارکت داشتند، قدردانی می‌شود.

References

- [1] Martin RA. The psychology of humor: An integrative approach. Burlington, MA: Elsevier Academic Press, 2007; pp: 5.
- [2] Proyer RT, Meier LE, Platt T, Ruch W. Dealing with laughter and ridicule in adolescence: Relations with bullying and emotional responses. *Soc Psychol Educ* 2013; 16(3): 399-420.
- [3] Kamble SV, Proyer RT, Ruch W. Gelotophobia in India: The Assessment of the Fear of being Laughed at with the Kannada Version of the GELOPH<15>. *Psychological Studies* 2014; 59(4): 337-44.
- [4] Titze M. Gelotophobia: The fear of being laughed at. *HUMOR* 2009; 22(1-2): 27-48.
- [5] Ruch W, Hofmann J, Platt T. Individual differences in gelotophobia and responses to laughter-eliciting emotions. *Pers Individ Dif* 2015; 72: 117-21.
- [6] Kashdan TB, Yarbro J, McKnight PE, Nezlek JB. Laughter with someone else leads to future social rewards: Temporal change using experience sampling methodology. *Pers Individ Dif* 2014; 58: 15-9.
- [7] Chlopicki W, Radomska A, Proyer R, Ruch W. The assessment of the fear of being laughed at in Poland: Translation and first evaluation of the Polish GELOPH<15>. *Polish Psychological Bulletin* 2010; 41(4): 172-81.
- [8] Nosenko E, Opykhailo O. The predictive potential of the humor forms and styles for the implicit personality assessment. *ESJ* 2014; 10(11): 38-53.
- [9] Proyer RT, Platt T, Ruch W. Self-conscious emotions and ridicule: Shameful gelotophobes and guilt free katagelasticians. *Pers Individ Dif* 2010; 49(1): 54-8.
- [10] Rawlings D, Tham TA, Milner Davis J. Gelotophobia, personality and emotion ratings following emotion-inducing scenarios. *Psychol Test Assess Model* 2010; 52(2): 161-70.
- [11] Proyer RT, Ruch W, Chen GH. Gelotophobia: Life satisfaction and happiness across cultures. *HUMOR* 2012; 25(1): 23-40.

- [12] Weibel YS, Proyer RT. Wie gehen Erwachsene mit dem Lachen und Auslachen um? Zur erinnerten Rolle von Lehrern, Familie und Gleichaltrigen. *Psychologie in Erziehung und Unterricht* 2012(2): 81-92.
- [13] Proyer RT, Estoppey S, Ruch W. An initial study on how families deal with ridicule and being laughed at: Parenting styles and parent-child relations with respect to gelotophobia, gelotophilia, and katagelasticism. *J Adult Dev* 2012; 19(4): 228-37.
- [14] Ruch W, Proyer RT. The fear of being laughed at: Individual and group differences in gelotophobia. *HUMOR* 2008a; 21(1): 47-67.
- [15] Ruch W, Proyer RT. Who is gelotophobic? Assessment criteria for the fear of being laughed at. *Swiss J Psychol* 2008b; 67(1): 19-27.
- [16] Proyer RT, Ruch W, Ali NS, Al-Olimat HS, Amemiya T, Adal TA, et al. Breaking ground in cross-cultural research on the fear of being laughed at (gelotophobia): A multi-national study involving 73 countries. *HUMOR* 2009; 22(1-2): 253-79.
- [17] Kazarian S, Ruch W, Proyer RT. Gelotophobia in the Lebanon: The Arabic version of a questionnaire for the subjective assessment of the fear of being laughed at. *Arab J Psychiatry* 2009; 20: 42-56.
- [18] Führ M. The applicability of the GELOPH<15> in children and adolescents: First evaluation in a large sample of Danish pupils. *Psychol Sci Q* 2010; 52(1): 60-76.
- [19] Carretero-Dios H, Proyer RT, Ruch W, Rubio VJ. The Spanish version of the GELOPH<15>: Properties of a questionnaire for the assessment of the fear of being laughed at. *Int J Clin Health Psychol* 2010; 10(2): 345-57.
- [20] Samson AC, Thibault P, Proyer RT, Ruch W. The subjective assessment of the fear of being laughed at (gelotophobia): French adaptation of the GELOPH<15> questionnaire. *Revue Européenne de Psychologie Appliquée. Eur Rev Appl Psychol* 2010; 60(4): 247-53.
- [21] Lampert MD, Isaacson K L, & Lyttle J. Cross-cultural variation in gelotophobia within the United States. *Journal of Pediatric, Maternal & Family Health-Chiropractic* 2010; 52(2): 202-16.
- [22] Chlopicki W, Radomska A, Proyer RT, Ruch W. The assessment of the fear of being laughed at in Poland: Translation and first evaluation of the Polish GELOPH<15>. *Psychol Bull* 2010; 41(4): 172-181.
- [23] Samson AC, Proyer RT, Ceschi G, Pedrini PP, Ruch W. The fear of being laughed at in Switzerland: Regional differences and the role of positive psychology. *Swiss J Psychol* 2011; 70(2): 53-62.
- [24] Hiranandani N A, Yue XD. Humour styles, gelotophobia and self-esteem among Chinese and Indian university students. *Asian J Soc*

- Psychol* 2014; 17(4): 319-24.
- [25] Ajilchi B, Zoghi L, Novbahar Z. The relationship between perfectionism and self-esteem in students. *Journal of Female police* 2013; 18(7): 41-52. [Farsi]
- [26] Mohammadi Y. The effect of acceptance and commitment group therapy on perfectionism, anger and shame of male student of university of Isfahan [Dissertation]. Isfahan: Faculty of Education and Psychology in University of Isfahan, 2014. [Farsi]
- [27] Delavar A. Reaserch method in Psychology and Education. Tehran: Roshd pub 2000; pp: 65-71. [Farsi]
- [28] Saraee H. Introduction on sampling in research. Tehran: Samt publish. 1997; pp: 34-7. [Farsi]
- [29] Dixon JK. Factor Analysis. In B.H. Murno (Ed) *Statistical Methods for Health Care Research*. Philadelphia, Lippincot Williams & Wilkins, 2001; pp: 321-50.
- [30] Leary MR. A brief version of the Fear of Negative Evaluation Scale. *Pers Soc Psychol Bull* 1983; 9(3): 371-5.
- [31] Shokri O, Geravand F, Naghsh Z, Ali Tarkhan R, Paezi M. The Psychometric Properties of the Brief Fear of Negative Evaluation Scale. *IJPCP* 2008; 14(3): 316-25. [Farsi]
- [32] Lawshe CH. A quantitative approach to content validity. *Perso Psychol* 1975; 28(4): 563-75.
- [33] Brace N, Kemp R, Snelgar R. *SPSS for Psychologists*, 5th edn. US: Palgrave Macmillan. 2012; pp: 354.
- [34] Hall DE, Lynn JM, Altieri J. Inter-intrajudge reliability of the stuttering severity instrument. *J Fluency Disord* 1987; 12(3): 167-73.
- [35] Tabachnick BG, Fidell LS. *Using Multivariate Statistics*. New York, Pearson, 1996; pp: 610.
- [36] Browne MW, Cudeck R. Alternative ways of assessing model fit. *Sociological Methods & Research* 1992; 21(2): 230-58.
- [37] Petalas MA, Hastings RP, Nash S, Reilly D, Dowey A. The perceptions and experiences of adolescent siblings who have a brother with autism spectrum disorder. *J Intellect Dev Disabil* 2012; 37(4): 303-14.
- [38] Polit DF, Beck CT, Owen SV. Is the CVI an acceptable indicator of content validity? Appraisal and recommendations. *Res Nurs Health* 2007; 30(4): 459-67.
- [39] Schultz LT, Heimberg RG. Attentional focus in social anxiety disorder: potential for interactive processes. *Clinical psychology review* 2008; 28(7): 1206-21.
- [40] Anastasi A. *Psychological testing*. (7th Ed). New York, MacMillan, 1982; pp: 500.

Evaluating the Validity and Reliability of the Fear of Being Laughed at (Gelotophobia) Scale Among Students of University of Isfahan in 2015

A. Mohseni-Ezhiyeh¹, A. Ghamarani^۲, S. Foroutan-kia^۳

Received: 21/11/2016 Sent for Revision: 07/01/2017 Received Revised Manuscript: 27/02/2017 Accepted: 01/03/2017

Background and Objective: People who have features of fear of being laughed at, always worried that others ridicule them or laugh at them. This misinterpretation of others laughter have a negative impact on their social interaction. Therefore, it is necessary to assess these variables for research and treatment purposes. The present study was conducted with the aim of evaluating the validity and reliability of the Fear of Being Laughed at Scale among students of University of Isfahan in 2015.

Materials and Methods: This was a cross-sectional validation study. The population of the study included all students who studied in the academic year of 2014-2015 at University of Isfahan. Among these individuals, 150 participants (83 males and 67 females) were selected as the sample using multi-stage cluster sampling method. To investigate the validity of the scale, methods of content, convergent, and diagnostic validity, as well as item correlation with the total score and factor analysis were used. The reliability of the scale was investigated using methods of internal consistency and split – half reliability.

Results: There was a positive significant correlation between the Brief Fear of Negative Evaluation Scale (FNES-B) and the Fear of Being Laughed at Scale ($r=0.49$, $p=0.01$). The results of ttest indicated that this scale distinct well between students and siblings of children with autism. The correlation coefficients of items with the total score was significant in all cases and were at the range of 0.46 to 0.74. In addition, factor analysis indicates the existence of a factor. The internal consistency of the scale was calculated using chronbach's alpha and was equal to 0.88. The split-half coefficient for the first half of the data was equal to 0.81 and for the second half of the data, it was 0.82. Furthermore, the correlation between the two halves was 0.65. There was no significant difference between the mean scores of females and males in the Fear of Being Laughed at Scale ($p=0.142$).

Conclusion: The results obtained from the present research indicated that the fear of being laughed at scale enjoys appropriate reliability and validity and can be used to measure the fear of being laughed at for research and clinical use.

Key words: Fear of Being Laughed atScale, Validity, Reliability, Isfahan

Funding: There was no fund for this article. This article did not have any funds.

Conflict of interest: None declared.

Ethical approval: The Ethics Committee of University of Isfahan approved the study.

How to cite this article: Mohseni-Ezhiyeh A, Ghamarani A, Foroutan-kia S. Evaluating the Validity and Reliability of the Fear of Being Laughed at (Gelotophobia) Scale Among Students of University of Isfahan in 2015. *J Rafsanjan Univ Med Sci* 2017; 15(10): 1147-60. [Farsi]

1- MSc, Dept. of Psychology and Education of Children with Special Needs, University of Isfahan, Isfahan, Iran

(Corresponding Author) Tel: (0311) 7932566, Fax: (0311) 6683107, E-mail: armohseni@edu.ui.ac.ir

2- Assistant Prof., Dept. of Psychology and Education of Children with Special Needs, University of Isfahan, Isfahan, Iran

3- MSc, Dept. of Psychology and Education of Children with Special Needs, University of Isfahan, Isfahan, Iran